

СТУДЕНТСЬКІ ПОЕТИЧНІ ГОРИЗОНТИ

	<i>На мультимедійній дошці вислів: «Поезія – це завжди неповторність, Якийсь безсмертний дотик до душі.»</i>
Вед.1	Доброго дня, дорогі друзі!
Вед.2	Доброго дня, студенти, викладачі, гості! Ми раді вітати вас, любителі та шанувальники українського поетичного слова, на творчому вечері студентів та викладачів агробіотехнологічного факультету «На крилах поезії».
Вед.1	Ну що б, здавалося слова? Слова та й голос – Більш нічого. А серце б'ється – ожива , Як їх почує. Знать, од Бога І голос той, і ті слова Ідуть між люди!
Вед.2	Чи задумувались ви коли-небудь, звідки в душі людини народжуються геніальні вірші? Від чого з'являється дивовижний дар, який спонукає звичайні слова звучати по-новому, від яких сильніше б'ється серце і захоплює подих ?
Вед.1	Городецький О.С.
Вед.2	Поетичне слово містить у собі якусь незриму, непомітну і водночас велику силу. Воно народжується не на Землі, а десь у височині блакитного неба. Не підлягає сумніву, що поезія відіграє одну з провідних ролей у духовному збагаченні людини.
Вед.1	Отже, ми запрошуємо до слова Похилу Ірину, студентку 1 курсу спеціальності «Агрономія». Вірш Ліни Костенко «Страшні слова»
	Похила Ірина
Вед.2	Що таке поезія? Це - свято: Грає в тобі музикою слів, Молодечо, радісно, крилато Викресає іскру з почуттів...
Вед.1	Поезія... Вона покликана хвилювати, давати насолоду, плекати високі почуття, збагачувати духовність.. поезія надихає, звеличує, штовхає на подвиги...
Вед.2	Якимчук Ярослав з авторським віршем. Якимчук Ярослав
Вед.1	«Поезія — це не «найкращі слова в найкращому порядку», це вища форма існування мови» — сказав Йосип Бродський.
Вед.2	Зустрічаємо Малишка В'ячеслава - студента 1 курсу спеціальності

	«Агрономія» з віршем Надії Красоткіної «Горять книжки». Малишко В'ячеслав
Вед.1	Завдання поезії — розтривожити душу, примусити людину відгукнутися. Це не матеріальний, але цілком відчутний дотик. Поезія може віднайти сховані у кожному з нас глибини.
Вед.2	Запрошуємо до слова студентку 4 курсу спеціальності «Геодезія та землеустрій» Маркович Катерину. Маркович Катя
Вед.1	Справжня поезія — неповторна. Це незавжди означає виняткову оригінальність чи сміливий експеримент. Поезія може розповідати і про цілком знайомі, буденні речі звичайними словами, але розкривати їх поновому, давати нам новий погляд.
Вед.2	Запрошуємо Чонку Володимира з авторським віршем «Фальш» Чонка Володимир
Вед.1	Справжня поезія — безсмертна. Так, можна заперечити, що мало чого є у світі настільки ж нетривкого, ніж слова — чи то на папері, чи на камені. Поезія подібна властивостями до алмазу, але не має його твердості.
Вед.2	Малишко В'ячеслав з авторським віршем Малишко В'ячеслав
Вед.1	Країно наша! Моя Вкраїно! Живи в світах ти, живи нетлінно! Ми знов за тебе станем до бою Вкраїно наша! Ми – із тобою! Встанем за тебе, козацька казко..... Люби і ти нас, шануй будь ласка !!!
Вед.2	Ви прослухали один із віршів Василя Панасовича Берези – талановитого поета, члена літературної студії «Зорянка», співавтора колективних поетичних збірок: «Біль і радість», «Зорянка» «Кобзареві», «Зоряні світанки», «Канівщина наш зоряно-медовий край», «Зоресад», «Зоряними шляхами Тараса».
Вед.1	Сьогодні на нашому святі з нами присутня онука Василя Опанасовича, Василенко Марина, студентка 1 курсу спеціальності «Агрономія». Зустрічаємо оплесками Марину, з авторським твором дідуся «Канівщина». Василенко Марина
Вед.2	Мати — як сонце, добре й ласкаве, що зігріває своїм промінням землю, бо все на світі зростає, зігріте її теплом і увагою. Мати — найдорожча на землі людина, їй ми несемо свої болі і радощі, сумніви і успіхи.
Вед.1	«Вірш про маму» виконує Добровольська Марина Добровольська Марина
Вед.2	Вітаємо Марину із вдалим дебютом. А продовжує нашу програму Бук

	Олена з віршем «Материнська сповідь» Бук Олена
Вед.1	Кажуть, що поезія - це голос істини, голос правди, який єднає серця. Той, хто чує його, здатний піднятися на вершини духу, згуртувати націю, об'єднати людство.
Вед.2	Поезія будить в душі людини найбільш дзвінкі струни, примушує відірватися від реальної дійсності і здійнятися своєю думкою в небачені висоти. Вірші здатні стати для людини порятунком у важких і навіть в трагічних обставинах. Римовані рядки примушують замислитися про піднесене, благородне, вічне.
Вед.1	Зустрічаємо студентку 4 курсу спеціальності «Агрономія» Проценко Юлію з авторським віршем. Проценко Юлія
Вед.2	Однак згадаймо слова героя великого роману «Рукописи не горять»: «І навіть через тисячі років віднайдений серед пісків пустелі клаптик папірусу зі словами стародавнього поета зберігає свою силу. Ця поезія приходить до нас через час і простір і торкається нашої душі так само, як і сучасна».
Вед.1	Ось і підійшла до завершення наша дружня зустріч. Щиро дякуємо усім учасникам.
Вед.2	Бажаємо творчої наснаги, миру, добра . Ми не прощаємося, а лише кажемо : «До наступної зустрічі»